

Fırtınalar Sakladım Buz Rengi Saçlarımda

– gölge06 · 04 Haziran 2016

Gidişin;

Hedefine odaklanmış bir mavzer ıslığı idi
Yelesi kana bulanmış bir savaş atını dizginlemektir
Sana gitme demek
Gözünden öptüm, göz yaşını içtim
Yinede gittin

Güvercinler gibi vuruldum, şehrin orta yerinde
Başucumda ağladı serçeler
Bir kinin var gibi
Kırk yıllık düşmanından öç alır gibi
Gittin

Susuz sardunyalara gibi çürümeye bıraktın; beni bu şehirde
Kınına su kaçmış bıçaklar gibi paslandım
Batık kalyonlar gibi gömüldüm hasretin dibine
Eski libas gibi dikişlerimden yırtıldım

Gittin...

Kaşlarının yayında gerip te gidişini; bir ok gibi saplarken göğsüme
Prometheus'un ciğerini didikleyen kuzgunlar üşüştü üstüme
Zemheri vurdu baharlarımı
Zehirli sarmaşıklar gibi acı derledi şiirlerim
Sefil baykuşlar kondu gönlümün harabesine

Gittin...

Yüreğim; bir kartalın pençesinde gider gibi gitti, ardından
Sanki sevme duyumu yitirdim
Sahipsiz akvaryumlar gibi yosun kapladım
Aşklar jilet oldu
Sevdalar fal çata
Her dokunduğum aşkta ığıl ığıl kanadım

Sevgili...

Bir yudum mutluluğu; sıratın diğer ucuna saklayan, sevgili

Ela gözleriyle beni büyüleyip
Sonra; gölgesini bile, benden gizleyen sevgili

Gittin...

Fırtınalar sakladım buz rengi saçlarımda
Yokluğunda; nasıl savrulduğumu gör diye
Avuçlarımda kelebek ölüleri biriktirdim
Beni ne kadar öldürdüğünü
Bil diye